

30th Anniversary the Lord appearing to me # 1 **30 vuotta siitä kun Herra ilmestyi minulle, osa 1**

Hei kaikki,

Lokakuun ensimmäisenä on kulunut 30 vuotta siitä, kun Herra ilmestyi minulle näyssä, mikä muutti elämäni ikuisiksi ajoiksi, ja haluan jakaa tuon ilmestyksen opetusosuudesta seuraavien kahden viikon aikana. Sen lisäksi olemme alentaneet joidenkin sellaisten cd-levyjen ja MP3-tallenteiden sekä yhden DVD:n (amerikkalainen formaatti) hintoja, jotka liittyvät siihen mitä Hän minulle opetti, jos joku haluaa yksityiskohtaisempaa opetusta. Katso nettisivujemme ao. valikosta tarkempia tietoja niistä ja myös tämän kuun uudesta (cd/MP3) opetussarjasta.

Laguna de Sanchez, pieni vuoristokylä koillisessa Meksikossa

Carl, lähetystyöntekijä, Dora, tulkki joka oli tuntenut Herran vain kaksi kuukautta, ja minä olin tuossa kylässä, koska minun oli määrä palvella tuona iltana siellä olevassa pienessä Assembly of God - seurakuntiin kuuluvassa helluntaiseurakunnassa.

Kun me kolme kävelimme kivisiä katuja sillä aikaa kun isäntäperheemme luona valmistettiin päivällistä, jäin jälkeen keskittyen siihen, mitä Isä haluaisi minun opettavan tuona iltana. Yhtäkkiä tunsin hengessäni sellaisen innostuksen, jota en aiemmin ollut tuntenut. On ollut tilanteita, jolloin olen herännyt ja henkeni on riemuinnut ja olen oppinut, että usein se johtuu jostakin vielä siinä vaiheessa näkymättömästä huolenpidosta tai hengellisestä voitosta, joka tulee tiettäväksi luonnollisessa seuraavana päivänä tai seuraavalla viikolla, mutta tämä oli erilaista.

Katsoin alas katukiviin, jotten nyrjäyttäisi nilkkaani ja keskityin siihen, miksi olin niin innoissani, kun kuulin itseni sanovan, se tuli sanamukaisesti ylös ja ulos hengestäni kun nostin pääni: 'Se on Jeesus!' Ja tuolla hetkellä näin Herran. Hän seiso i kadun kaarteessa vain 15 jalan (4,5 m) päässä kun Carl ja Dora jatkoivat kukkulaa ylöspäin sinne missä pääosa kylästä sijaitsi.

Pikakelaus eteenpäin muutama minuutti...

Tilanpuutteen vuoksi hyppään ilmestysten muutaman seuraavan minuutin yli ja siirryn heti opetukseen, joka tuli heti kun mieleeni juolahti, että Carl ja Dora haluaisivat tietää Herran olevan paikalla. Olin kääntämäisilläni päätäni ja huutamaisillani heille, kun yhtäkkiä Jeesus muuttui edessäni 'normaalien' ensimmäisen vuosisadan vaatteiden käyttäjistä puhtaaksi valoksi ja tuo valo virtasi Hänestä hitaasti ulospäin peittäen kaiken ympärillämme. Kun taivas, maa, kylä sekä Carl ja Dora hävisivät, valossa oli vain Jeesus ja minä: "Haluan opettaa sinulle kuinka kuulla Isän äänen."

"Muistat varmaan kertomuksen rikkaasta miehestä ja Lasarukselta*", Hän aloitti, ja alkoi sitten siteerata sitä, kun sisälläni nuo jossain kohtaa elämäni lukemani sanat tulivat yhtä tuoreiksi kuin olisin painanut ne juuri mieleen kouluesitelmää varten. *Lk. 16:19-31

Kertomus (ei vertaus, vaan kertomus kahdesta todellisesta miehestä) käsittelee rikkaasta mistä ja Lasarus-nimistä kerjäläistä, joka toivoo saavansa ruoakseen rikkaan miehen pöydästä tulevia muruja ja jopa koiria tuli nuolemaan Lasaruksen paiseita. Ajan myötä kerjäläinen kuoli ja enkelit kantoivat hänet Aabrahamin helmaan, kun taas rikas mieskin kuoli jossain vaiheessa ja havaitsi olevansa helvetissä.

Rikas mies huusi nähdessään "kaukana" Aabrahamin ja Lasaruksen pyytäen, että Lasarus lähetettäisiin tuomaan vettä ja sammuttamaan hänen janonsa. Mutta Aabraham vastasi, että helvetin ja paratiisin välissä oli leveä kuilu eivätkä jälkimmäisessä kuilun ylittämistä

auttaakseen haluavat voineet ylittää sitä, eivätkä ensimmäisestä paikasta pois haluavat voineet ylittää kuilua.

Perustavaa laatua oleva ymmärtäminen

Minulla oli jo asianmukainen ymmärrys kuvatuista paikoista, joten Herra ei oikonut ymmärrystäni puhuessamme, mikä on tärkeä ymmärtää huomioiden sen, mitä Hän sanoi myöhemmin. Maassa oli aiemmin kaksi säilytyspaikkaa: helvetti ja Aabrahamin helma tai paratiisi, jona se myös oli tunnettu. Helvetti on paikka, jonne epävanhurskaat ihmiset menivät ja paratiisi oli vanhurskaita ihmisiä varten. Sen sanottiin olevan puiston kaltainen paikka, jossa oli paljon ruohoa, puita, vettä ja kyky olla yhteydessä kaikkien vanhurskaiden kanssa.

Vanhurskaita kuolleita pidettiin vangittuna Aabrahamin helmassa/paratiisissa heidän odottaessaan lunastustaan. Ylösnousemuksen jälkeen Herra vei Paratiisin tai vangit saaliina taivaaseen, ja siitä on tullut osa sitä mitä tänään kutsumme taivaaksi.

Paavali opetti Ef. 4:8-10:ssä, että Jeesus laskeutui ensin maan alempiin osiin ja sitten nousi korkeuksiin johtaen vangit (omaksi) saaliikseen. Tästä syystä Herra ylösnoustessaan käski Mariaa olemaan koskematta Häneen*, sillä Hän ei vielä ollut noussut ylös Isän luo - Hän ei puhunut astumisestaan taivaaseen 40 päivää myöhemmin, vaan Hän nousi ylös viedäkseen Aabrahamin helman ja paratiisin pyhät taivaaseen ja astuakseen Isän eteen viimeisenä uhrina ihmiskunnan synneistä. *Joh. 20:17-19, **Hepr. 9:23-24

Maassa on jäljellä yksi säilytyspaikka, helvetti, minne epävanhurskaat edelleen menevät. Ylösnousemuksen jälkeen uskovat menevät nyt suoraan taivaaseen, kuten Paavali sanoi 'muuttaaksemme pois ruumiista ja päästäksemme kotiin Herran tykö', ja hänet temmattiin (ylös, engl. Raamatun käännös) paratiisiin* tai kolmanteen taivaaseen. (Ensimmäinen taivas on ilma/ilmakehä, toinen avaruus.) *2. Kor. 5:8, 12:1-4

Olemme tuominneet itsemme ja ottaneet Isän parannuskeinon syntiimme, Jeesuksen, ja meidät tullaan tuomitsemaan vain sen mukaisesti, mitä olemme tehneet pelastumisemme jälkeen. Epävanhurskaiden täytyy odottaa helvetissä, kunnes heidät tuomitaan tämän maanilmanajan lopussa*. Ilm. 20:11-15.

Jatkan...

Tuo oli ymmärrykseni tuona päivänä vuonna 1986 ja on yhä edelleenkin. Esitettyään tuon Raamatunkohdan Luukkaan evankeliumista ja tehden sen Hengen kautta tuoreeksi minussa, ikään kuin olisin tuijottanut tuota tekstiä, Hän jatkoi: "Huomaa, kuinka he olivat kuolleita ja kuitenkin heillä säilyi muisto tästä elämästä, he puhuivat toisilleen, kuuluivat toisensa, rikas mies jopa koki helvetin kuumuuden ja tunsi suurta janoa. Heillä oli edelleen ne, mitä te kutsutte viideksi fyysiseksi aistiksi, vaikka fyysisesti he olivat kuolleita."

Hän kertoi minulle, että meidän viidellä fyysisellä aistillamme on juurensa hengen ihmisessämme ja nuo aistit itse asiassa virtaavat ulospäin fyysiseen kehoomme ja ovat yhteydessä, ja he, jotka haluavat olla herkkiä sille, kuinka ne toimivat, he voivat oppia. Hän sanoi tämän olevan sitä, miten ihmiset haistoivat taivaallisen tuoksun tai jopa kuoleman ja/tai riivaajien löyhkän ja miten toiset kuuluivat enkelien laulavan - Hän sanoi, ettei se tapahdu fyysisin aistein, koska fyysiset aistit koskevat vain fyysistä maailmaa.

Tarvitsen tästä raamatunkohdan!

Sanoin Hänelle: "Pietari sanoi, että vaikka hän näki Sinun muuttuvan hänen edessään vuorella, 'meillä on lujempi profeetallinen sana*', mikä tarkoittaa sitä, että niin suurenmoinen kuin tuo kokemus olikin, Raamatun tekstin täytyy aina käydä yksiin minkä tahansa hengellisen kokemuksen, näyn, tai unen kanssa, tai tuo kokemus täytyy panna

sivuun Raamatun vastaisena - joten tarvitsen Raamatun kohdan tästä, Herra!" *2. Piet. 1:16-21

Hän hymyili ja viittasi sitten esimerkkeihin omasta elämästään: "Annan sinulle muutaman esimerkin: muistat, kun olin talossa, jonka katon läpi laskettiin alas eräs mies." Välittömästi näin Hengen kautta tuon raamatunkohdan Mk. 2:1-12:ssa yhtä tuoreena kuin jos olisin lukenut sen hetkeä aiemmin. Kuvittelin mielessäni, miltä tuon tilanteen on täytynyt näyttää ja Hän keskeytti ajatukseni: "Se talo oli pienempi kuin se mitä ajattelet." Joten kutistin sitä mielessäni silmäillen ympäri huonetta vasemmalta oikealle kaiken tapahtuessa niin luonnollisesti ja nopeasti, ettei minulla ollut aikaa analysoida keskusteluani Herran kanssa. "Tuo on suunnilleen oikea, ja ikkunoiden äärellä oli ihmisiä. Tuo on tarpeeksi lähellä. ", kun sopeutin ajatukseni siihen, miltä tilanteen on täytynyt näyttää.

"Siinä sanotaan, että kirjanoppineet ajattelivat sydämessään, kun kerroin miehelle, että hänen syntinsä oli annettu anteeksi, ja että tunsin hengessäni, mitä he ajattelivat. En lukenut heidän ajatuksiaan, havaitsin hengessäni. Sana käyttää useita sanoja kuvaamaan sitä prosessia, jonka kautta mieli tarttuu hengessä oleviin aisteihin: havaita, erottaa, todistaa, ovat niiden joukossa."

Tässä kohdassa keskeytän siksi, että tila loppuu. Usean kerran opetuksessa Hän sanoi: "Sinun täytyy harjoittaa itseäsi tässä." Hän vertasi sielua/mieltä keinulaudan keskikohtaan, joka ensin katsoo yhteen suuntaan, toisessa päässä olevaan lihallsuuteen ja katsoo toiseen suuntaan henkeen. Hän puhui sopimisen voimasta, että jos mieli ja henki ovat yhtä mieltä, ruumis seuraisi niitä, ja kun ruumis ja mieli ovat yhteisymmärryksessä, henki seuraisi - joskus murehtien meidän tekemiemme päätösten vuoksi. Hän puhui elämisestä hengestä ulospäin sieluun ja siitä ulospäin ruumiiseen ja siitä, että jatkuvasti vaihtelen huomiotani fyysisten aistien ja hengellisten aistien välillä.

Hän käytti esimerkkejä minun omasta elämästäni yhden niistä ollessa se, kun kaupassa huomasin vanhemman naisen, joka kehonkielen perusteella näytti masentuneelta. Kun pysähdyn aistimaan hengessäni hänen tilaansa, sain juuri sen: masennuksen ja köyhyiden. Autoin häntä ottamaan jotakin korkealta hyllyltä, mutta hän ei ollut vastaanottavainen keskustelulle. Herra muistutti minua tuosta tapauksesta ja kävi kanssani läpi sen, kuinka huomasin naisen kehonkielen, joka kiinnitti huomioni ja sitten pysähdyn tarkistamaan hengellisesti, mitä oli tekeillä.

Jatkan ensi viikolla. Viimeinen asia, jonka sanon, on että hengessä/Hengessä rukoileminen on havaintoni mukaan paras tapa olla herkkä Isän asioille. Teen niin puoliääneen koko ajan, joskus muistuttaen itseäni siitä jos laiskistun, että minun täytyy ryhtyä siihen jälleen - kun rukoilet kielillä kuten Paavali sanoi, henkesi on aktiivinen ja se elämä virtaa ulospäin henkeesi - jos annat sen - jos mielesi ajattelee siihen suuntaan... enemmän ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin.

John Fenn

30th Anniversary the Lord appearing to me # 2 30 vuotta siitä kun Herra ilmestyi minulle, osa 2

Hei kaikki,

Kerron näinä parina viikkona yksityiskohtia siitä Herran minulle ilmestymisestä, joka muutti eniten elämäni. Olin ensimmäisen kerran nähnyt Hänet huhtikuussa 1986, mutta lokakuun ensimmäisenä päivänä tuona vuonna Hän ilmestyi minulle sanoen: "Haluan opettaa sinulle,

kuinka kuulla Isän äänen." Hänen minulle opettamansa ei ollut sellaista, jota olisin ajatellut siihen mennessä. Ajattelin, että Isän äänen saattoi kuulla vain kaiuttimena aivoissani. Hän kertoi minulle ei vain sanallisesta tavasta, vaan monista niistä 'ei-verbaalisista' tavoista, joilla Isä myös kommunikoi. Tämä on se osa, josta kerron.

Keskellä sitä kun puhuttiin rikkaasta miehestä ja Lasaruksesta...

Hän muistutti minua Joh.16:13:sta, joka sanoo, ettei Pyhä Henki puhu Hänestä itsestään olevaa, vaan puhuu vain sitä mitä Hän kuulee ja johdattaa meidät kaikkeen totuuteen, ja julistaa (engl. Raamatussa: näyttää) meille tulevaiset. Hän mainitsi vain yhden noista kolmesta (puhua, johdattaa, näyttää) on sanallista - puhumista. Täten se, että vain kuuntelee ääntä, aiheuttaa sen, että meiltä jää huomaamatta suuri osa siitä, mitä Hän meille kommunikoi.

Hän muistutti minua myös 1. Kor. 2:9-16:sta, joka on sama asia vähän eri tavalla: Siinä sanotaan, että Isän asioita ei kommunikoida sen kautta, mitä me voimme nähdä, kuulla tai ajatella mielessämme (olosuhteet & mielikuvitus), vaan Pyhän Hengen kautta, joka tutkii Isän syvyydet koskien Hänen huolenpitoaan meidän elämämme suhteen.

Tuo ilmestys - se ettei lue olosuhteita Hänen tahtonaan tai ei Hänen tahtonaan - järjesti oman teologiani suuresti, kuitenkin se oli yhtä selvää kuin kirkas vesi niissä Raamatun kohdissa, joita Hän lainasi: "Mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat. Mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin."

Hänen sanansa olivat räjähtäviä ilmestyksiä sisälläni - henkilökohtainen ilmestys merkitsee sitä, että on lähes mahdotonta kertoa toiselle ihmiselle kaikesta siitä, mitä yhtäkkiä ymmärtää, sillä kaikki loksahaa yhtäkkiä paikalleen ja tiedetään sisäisesti.

Voin rehellisesti kertoa teille, että minun on täytynyt näyttää hämmentyneeltä, koska jokainen lukemani kirja, jokainen palanen seurakuntakulttuuria, oli rakentunut sille perustalle, että Jumala 'tuolla jossain' pudotteli aihetodisteellisia vihjeitä leivänmuruja polulleni pudottelevan ihmisen tapaan toivoen, että halajan Häntä riittävästi tulkitakseni oikein jokaisen 'merkin'. Koko seurakuntakulttuuri teki Isästä vastustajan, joka täytyi vakuuttaa ja manipuloida vastaamaan rukoukseen, mikä teki meistä jokaisesta Hänen kryptisen kommunikaatiotapojensa koodinmurtajan.

Nyt Jeesus seisoi edessäni puhtaassa valossa ja lainasi Raamattua kohta kohdalta ja sai minut muistamaan elämässäni olleita tilanteita, joissa olin vahingossa kompastunut kuuntelemaan Hänen todistustaan, ilmestystään, ääntään hengessäni ... Tajusin, että kun seurasin henkeäni ja rauhaa, kaikki järjestyi, ja kun yritin pakottaa jotakin asiaa tai pakottaa itseäni 'kuulemaan' Hänen äänensä, mitään ei tapahtunut. Yhtäkkiä tuossa kaikessa oli järkeä.

Keskustelu jatkuu: Katon läpi alas laskettu mies... mitä kirjanoppineet ajattelevat...

Kysyin, auttoiko kehon kieli millään tavoin ja Hän vastasi: "Kehon kieli voi luonnollisessa vetää huomiosi johonkuhun, kun Isällä tai minulla on jotakin kerrottavana, vaikka ei aina. En lukenut heidän ajatuksiaan." (Kirjanoppineet ajattelivat sydämessään: 'Kuka tämä mies luulee olevansa, vain Jumala voi antaa syntejä anteeksi') Mutta kun katsoin heitä ja heidän kasvojensa ilmettä, tiesin hengessäni Hengen kautta mitä he ajattelivat."

"Muistelepa, kun luit siitä, kun menin Jairuksen kotiin ja verenvuototautia sairastanut nainen kosketti vaatteitani. (Yhtäkkiä tuo muisto Mk 5:30:sta & Lk 8:46:sta oli elävänä mielessäni). Katu oli kapeampi kuin mitä ajattelet. (Pienensin kadun koon ajatuksissani) Se

oli täydempi ihmisistä kuin mitä ajattelet. (Mukautin ajatukseni). Tuo on kutakuinkin oikein. Fyysiset aistini kaikki suorastaan räjähtivät - väkijoukko tungeksi ympärilläni, näkemäni asiat, tuoksut, äänet - mutta siirtelin jatkuvasti ajatuksiani fyysisten aistieni ja hengellisten aistieni välillä. Sen tähden Lk. 8:46 sanoo minun 'havainneen voimaa lähteneen minusta.'" (Kuningas Jaakon käännös, suomennos tässä)

"Sinun täytyy harjoittaa itsesi jatkuvasti siirtelemään huomiotasi luonnollisen maailman ja luonnollisten aistien sekä hengen ihmisesi ja hengen ihmisen aistien välillä. Totean jälleen niiden olevan yhteydessä, mutta jollet harjoita itseäsi reagoimaan ympäristöosi ja erityisesti siihen, mitä näet ja kuulet tarkistaen asiat hengelläsi, sekä vertaat näkemiäsi ja kuulemiäsi asioita henkeesi, sinulta jää huomaamatta monia asioita, joita Isä yrittää kommunikoida."

"Muistatko sen kaupan Boulderin Pearl Street - ostoskeskuksessa? Menitte sisään etsimään lahjaa, mutta välittömästi aistitte toisen läsnä olevan hengen. Vasta kun katsoitte kaikkia niitä buddhalaisuuden patsaita ja esineitä sekä puhuitte myyjälle, tajusitte, että se, mitä aistitte hengessänne ja mitä silmillänne näitte, vahvistivat toisiaan ja lähditte tuosta kaupasta."

"Tiedät, miltä tuohon uskontoon liittyvä henki tuntuu hengessäsi ja mielesi muistaa tuon todistuksen. Näin ne ihmiset, joilla on kokemuksia hengistä, jotka olivat läsnä heidän varttuessaan - kuten riippuvuudet, himo ja muut asiat - voivat nyt Minussa välittömästi tunnistaa ihmisen, joissa on tuollaisia henkiä. He muistavat omat kokemuksensa ja miltä ne (henget) tuntuivat. Joten kun he kohtaavat jonkun sellaisen, joissa on tuollaisia henkiä, he saavat henkeensä todistuksen sisällään olevan Totuuden Hengen välityksellä. Heidän mielensä 'huomaa' tuon todistuksen, joten he tietävät, mitä tuossa ihmisessä on."

Toinen esimerkki

"Annan toisen esimerkin. Muistatko Paavalin Lystrassa (jälleen Hengen kautta Raamatun kohta nousi mieleeni kirkkaana ja tuoreena) ja sen miehen, joka ei koskaan ollut kävellyt? Apt. 14:9 sanoo Paavalin huomanneen, että tällä oli uskoa tulla terveeksi katsottuaan tätä 'vankkumattomasti' (engl. Raamattu). Tiedätkö mitä Paavali teki? Kun hän puhui, hän keskittyi johonkin sellaiseen, minkä havaitsi hengessään koskien tuota miestä ja hänen uskoaan, ja tarvittiin sitä, että hän keskittyi mieheen, jotta hän pystyi määrittelemään tilanteen oikein. Paavalin täytyi tuijottaa miestä puhuessaan huomatakseen tämän uskon. Sinun täytyy harjoittaa itseäsi tuolla tavoin. Kun aistit jotakin hengessäsi, keskity siihen saadaksesi selvyden, muuten sinulta jää huomaamatta se, mitä Isällä on."

Olen käyttänyt tuota monta kertaa siitä lähtien, usein silmäillen seurakuntaa ja aistien Hengen olevan painavammin yhden henkilön yllä, joten opettaessani palaan takaisin tuohon ihmiseen, otan katsekontaktin, pitäen joskus tauon kun havaitsen, mitä Isällä on tuota ihmistä varten. Usein heti silloin kun keskityn, näen hänen yläpuolellaan tai vieressään esitettävän mininäkyä kuin ilmestystä ja näen sekä Hengen maailmaan että luonnolliseen samanaikaisesti. Hän jatkoi...

"Kun annat profetian, kuinka teet sen?" Vastasin: "No, aistin jotakin hengessäni, esimerkiksi virkkeen ensimmäiset rivit tai minulla on yhtäkkinen tieto siitä, mitä sinä tai Isä haluatte hänelle sanoa, sitten odotan tilaisuutta kertoa se, mitä minulla on." "Annatko tuon profetian silmiesi ollessa auki vai kiinni?"

"Kiinni." "Miksi?", Hän kysyi. "Jotta voin keskittyä siihen, mitä hengessäni on. Se auttaa sulkemaan kaiken ulkopuolellani olevan pois (yhtäkkiä tajusin Hänen pointtinsa) niin että voin keskittyä siihen, mitä hengessäni on." "Juuri niin. Teet voitavasi sulkeaksesi fyysiset aistisi, jotta voit keskittyä hengellisiin aisteihisi. Kun jatkat näiden asioiden parissa ja tulet

kokeneemmaksi, et kykene vain profetoimaan silmät auki, vaan kykenet näkemään sekä fyysiseen että hengen maailmaan samanaikaisesti - sitä mitä kutsut avoimeksi näyksi tai mininäyksi..."

Pikakelaus

Opetusta oli paljon enemmän, mutta minulla ei ole tässä tilaa.

Loput voit lukea kirjasta *Pursuing the Seasons of God (Jumalan määräämien seuraaminen)*, enkä yritä hankkia lisää ostajia kirjalle, mutta minulta loppuu tila tässä ja tajusin, että 30 vuotta oli kulunut tuosta, ja jotkut voivat olla kiinnostuneita siitä näystä, joka on eniten muuttanut elämäni. Herra on ihmeellinen, sävyisä, nöyrä sydämeltään ja Hän todella rakastaa meitä. Mutta Hän on vahva siinä mielessä, että Hän ei ruoki meidän lihaamme tai jouta sen mukaan - Hän on Totuus - joten jos haluamme kasvaa Hänessä, se vaatii sitä, että elämme Totuudessa, koska Hän etenee ja jatkaa omien asioidensa parissa kuitenkin.

Mutta jos haluamme kasvaa, muuttua, kypsyä, teemme päätöksen hengen hedelmän ja Kristuksen kaltaisen luonteen puolesta, Hän on läsnä tehden meidät herkistyneiksi Hänen teilleen... En taatusti ole täydellinen tai 'menestynyt', kysykää vain Barbilta tai lapsiltamme tai miniöiltämme tai CWOWI:n johtajilta (vaikka luulen useimpien lastenlastemme olevan riittävän pieniä ajatellakseen ukin olevan melko lailla täydellisen, lol) - mutta olen oppinut joitakin asioita. Toivon olevani siunaus. Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn